

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 22. júna 2016*

„Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚CVTC‘ — Žiadosti o obnovu zápisu podané pre časť výrobkov alebo služieb, pre ktoré je ochranná známka zapísaná — Dodatočná lehota — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 47 — Zásada právnej istoty“

Vo veci C-207/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. mája 2015,

Nissan Jidosha KK, so sídlom v Jokohame (Japonsko), v zastúpení: B. Brandreth, barrister, a D. Cañadas Arcas, abogada,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Hanf a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), sudcovia F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits a M. Berger,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. marca 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Nissan Jidosha KK (ďalej len „Nissan“) žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. marca 2015, Nissan Jidosha/ÚHVT (CVTC) (T-572/12, neuvverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:136), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu o zrušenie

* Jazyk konania: angličtina.

rozhodnutia prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 6. septembra 2012 (vec R 2469/2011-1), týkajúceho sa žiadosti o obnovenie zápisu obrazovej ochrannej známky Európskej únie CVTC (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 207/2009

- 2 Článok 46 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v jeho znení uplatniteľnom v prejednávanej veci s názvom „Ochranná lehota“ stanovuje:

„Ochranná známka Európskej únie sa zapíše na obdobie desiatich rokov odo dňa podania prihlášky. Ochranná lehota sa môže obnoviť v súlade s článkom 47 vždy o ďalších desať rokov.“

- 3 Článok 47 tohto nariadenia nazvaný „Obnova“ stanovuje:

„1. Zápis ochrannej známky Európskej únie sa obnoví na základe žiadosti majiteľa ochrannej známky alebo akejkoľvek osoby výslovne splnomocnenej majiteľom za predpokladu, že poplatky boli uhradené.

2. Úrad informuje majiteľa ochrannej známky Európskej únie a každú osobu, ktorá má zapísané právo na ochrannú známku Európskej únie, o uplynutí ochrannej lehoty v dostatočnom časovom predstihu pred uvedeným uplynutím. Neposkytnutie takejto informácie nemá za následok vznik zodpovednosti úradu.

3. Žiadosť o obnovu sa podáva v lehote šiestich mesiacov, ktorá sa končí posledným dňom mesiaca, v ktorom zaniká ochrana. Poplatky sa uhradia taktiež v tejto lehote. Ak táto podmienka nebude splnená, žiadosť sa môže podať a poplatky uhradiť v rámci lehoty ďalších šiestich mesiacov nasledujúcich po dni uvedenom v prvej vete za predpokladu, že počas tejto ďalšej lehoty bude zaplatený zvýšený poplatok.

4. Ak sa žiadosť podá alebo poplatok zaplatí iba vzhľadom na niektoré tovary alebo služby, pre ktoré je ochranná známka Európskej únie zapísaná, zápis sa obnoví iba pre tieto tovary alebo služby.

5. Obnova nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po dni zániku existujúceho zápisu. Obnova zápisu sa zapíše do registra.“

- 4 Článok 48 uvedeného nariadenia s názvom „Úprava“ znie takto:

„1. Ochranná známka Európskej únie sa nesmie v registri meniť počas ochrannej lehoty ani obnovennej ochrannej lehoty.

...“

- 5 Článok 50 nariadenia č. 207/2009 s názvom „Vzdanie sa“ stanovuje:

„1. Ochrannej známky Európskej únie sa možno vzdať pre niektoré alebo všetky tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná.

2. Takéto vzdanie sa deklaruje úradu majiteľ ochrannej známky písomne. Účinnosť nadobúda až po zápise do registra.

...“

6 Článok 81 tohto nariadenia nazvaný „Uvedenie do predchádzajúceho stavu“ stanovuje:

„1. Práva prihlasovateľa alebo majiteľa ochrannej známky Európskej únie, alebo iného účastníka konania pred úradom, ktorý napriek vynaloženiu náležitej starostlivosti vyžadovanej okolnosťami nebol schopný dodržať lehotu voči úradu, sa na základe jeho žiadosti obnovia, ak priamym následkom tohto zmeškania je podľa ustanovení tohto nariadenia strata práva alebo opravného prostriedku.

2. Žiadosť sa musí podať v písomnej podobe do dvoch mesiacov od odpadnutia dôvodu zmeškania lehoty. V rovnakej lehote sa musí uskutočniť zmeškaný úkon. Žiadosť je prípustná iba do jedného roka od uplynutia zmeškanej lehoty. V prípade nepodania žiadosti o obnovu zápisu alebo nezaplatenia poplatku za obnovu sa z lehoty jedného roka odpočíta ďalšie obdobie šiestich mesiacov uvedené v článku 47 ods. 3 tretej vete.

...“

Nariadenie (ES) č. 2868/95

7 Pravidlo 30 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 355/2009 z 31. marca 2009 (L 109, 2009, s. 3) (ďalej len „vykonávacie nariadenie“) s názvom „Obnovenie zápisu“ stanovuje:

„1. Žiadosť o obnovenie zápisu obsahuje:

...

c) ak sa obnovenie žiada iba pre časť tovarov a služieb, pre ktoré je známka zapísaná, označenie tých tried alebo tých tovarov a služieb, pre ktoré sa žiada obnovenie zápisu, alebo tých tried alebo tých tovarov alebo služieb, pre ktoré sa o obnovenie zápisu nežiada, zoskupených do tried podľa [Niceskej] klasifikácie, pričom sa pred každou skupinou uvedie číslo triedy tej klasifikácie, ku ktorej táto skupina tovarov alebo služieb patrí, a uvedú sa v poradí tried tejto klasifikácie.

2. Poplatky splatné na základe článku 47 nariadenia za obnovenie zápisu ochrannej známky spoločenstva pozostávajú:

a) zo základného poplatku;

b) z poplatku za každú triedu prevyšujúcu tri triedy, ak sa jej týka obnovenie zápisu,

a

c) tam, kde to pripadá do úvahy, tak z prirážky za oneskorenú úhradu poplatku za obnovenie zápisu alebo za neskoré predloženie žiadosti o obnovenie zápisu, na základe článku 47 ods. 3 nariadenia, ako je to špecifikované v nariadení o poplatkoch.

...

5. Ak sa žiadosť o obnovenie zápisu nepodá alebo sa podá po uplynutí lehoty stanovenej v tretej vete článku 47 ods. 3 nariadenia, alebo ak sa poplatky nezaplatia, alebo sa zaplatia až po uplynutí uvedenej lehoty, alebo ak sa nedostatky neodstránia v tejto lehote, úrad vyhlási, že platnosť zápisu je skončená, a oznámi to majiteľovi ochrannej známky Európskej únie.

...“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 8 Ako vyplýva z bodov 1 až 13 napadnutého rozsudku, 23. apríla 2001 Nissan podal prihlášku ochrannej známky Európskej únie na EUIPO. Prihlasovanou ochrannou známkou bolo nasledujúce obrazové označenie:

- 9 Výrobky, pre ktoré bola prihláška podaná, patria do tried 7, 9 a 12 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
- 10 Predmetná ochranná známka bola zapísaná 29. októbra 2003 pre výrobky, ktoré patria do týchto troch tried.
- 11 Dňa 27. septembra 2010 EUIPO informoval Nissan, že táto ochranná známka by sa mala obnoviť pred 23. aprílom 2011.
- 12 Dňa 27. januára 2011 Nissan požiadal EUIPO o obnovenie uvedenej ochrannej známky pre časť výrobkov, na ktoré sa vzťahoval zápis, a to pre výrobky patriace do tried 7 a 12.
- 13 Dňa 9. mája 2011 EUIPO informoval Nissan, že obnova predmetnej ochrannej známky sa zapísala do registra ochranných známk Európskej únie 8. mája 2011 pre výrobky patriace do tried 7 a 12 a že sa pristúpilo k výmazu výrobkov patriacich do triedy 9 z uvedeného registra.
- 14 V dňoch 14. a 22. júla, ako aj 1. augusta 2011 Nissan žiadal EUIPO o zahrnutie výrobkov patriacich do triedy 9 do obnovenia uvedenej ochrannej známky.
- 15 Rozhodnutím z 26. augusta 2011 EUIPO zamietol žiadosť Nissan.
- 16 Dňa 29. augusta 2011 Nissan požiadal EUIPO zrušiť toto rozhodnutie.
- 17 Rozhodnutím z 28. septembra 2011 oddelenie pre ochranné známky potvrdilo uvedené rozhodnutie z 26. augusta 2011.
- 18 Nissan 25. novembra 2011 podal na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 odvolanie na EUIPO proti tomuto rozhodnutiu oddelenia pre ochranné známky.
- 19 Sporným rozhodnutím prvý odvolací senát EUIPO uvedené odvolanie zamietol. V podstate zastával názor, že žiadosť o obnovu predmetnej ochrannej známky pre výrobky patriace do tried 7 a 12 predstavovala v podstate vzdanie sa tejto ochrannej známky v zmysle článku 50 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o výrobky patriace do triedy 9. Okrem toho zdôrazňujúc, že čiastočná obnova uvedenej ochrannej známky bola zaregistrovaná zo strany EUIPO a oznámená spoločnosti Nissan

a v dôsledku toho pôsobila *erga omnes*, uvedený odvolací senát zastával názor, že z dôvodov právnej istoty spoločnosti Nissan nemožno umožniť prehodnotiť svoje rozhodnutie neobnoviť predmetnú ochrannú známku pre určité výrobky.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 20 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. decembra 2012 sa Nissan domáhal zrušenia sporného rozhodnutia.
- 21 Na podporu svojej žaloby Nissan uvádzal jediný žalobný dôvod založený v podstate na porušení článkov 47 a 50 nariadenia č. 207/2009.
- 22 Všeobecný súd v bodoch 26 až 30 napadnutého rozsudku konštatoval, že EUIPO nesprávne považoval žiadosť o čiastočnú obnovu zápisu podanú zo strany Nissan za vzdanie sa ochrannej známky pre výrobky patriace do triedy 9 v zmysle článku 50 nariadenia č. 207/2009.
- 23 Všeobecný súd však v bodoch 34 až 50 napadnutého rozsudku rozhodol, že uvedené konštatovanie nemôže v danom prípade viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia, keďže EUIPO bol podľa článku 47 nariadenia č. 207/2009 oprávnený obnoviť predmetnú ochrannú známku iba pre výrobky patriace do tried 7 a 12.
- 24 Všeobecný súd teda zamietol jediný žalobný dôvod, ktorý uvádzal Nissan a v dôsledku toho žalobu v celom jej rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

- 25 Nissan navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, ako aj sporné rozhodnutie a zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.
- 26 EUIPO navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Nissan na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 27 Na podporu svojho odvolania Nissan uvádza dva odvolacie dôvody založené v uvedenom poradí na porušení článku 47 a článku 48 nariadenia č. 207/2009.

Argumentácia účastníkov konania

- 28 Svojím prvým odvolacím dôvodom Nissan vytýka Všeobecnému súdu, že prijal názor, že článok 47 nariadenia č. 207/2009 vylučuje postupné žiadosti o čiastočnú obnovu ochrannej známky Európskej únie. Nissan uvádza, že nič v znení tohto článku týmto žiadosťami nebráni a legitímne dôvody ich môžu odôvodňovať. Podľa názoru, ktorý uvádza Nissan, uvedený článok vo všeobecnosti umožňuje obnovenie takej ochrannej známky pred uplynutím dodatočnej lehoty uvedenej v článku 47 ods. 3 tretej vete nariadenia č. 207/2009 (ďalej len „dodatočná lehota“).
- 29 V tejto súvislosti Nissan po prvé uvádza, že výklad, ktorý prijal Všeobecný súd, má za účinok jednak zbavenie majiteľov ochranných známok Európskej únie, ktorí sa snažia dodržať pôvodnú lehotu uvedenú v článku 47 ods. 3 prvej vete nariadenia č. 207/2009, výhody dodatočnej lehoty a, na druhej strane, zvýhodnenie tých, ktorí môžu zaplatiť zvýšený poplatok, ktorý vyplýva z obnovenia v dodatočnej lehote.

- 30 Po druhé Nissan zastáva názor, že stanovisko Všeobecného súdu v skutočnosti stotožňuje žiadosť o čiastočnú obnovu zápisu so vzdaním sa zápisu v zmysle článku 50 nariadenia č. 207/2009 pre výrobky, ktoré nie sú v tejto žiadosti uvedené, hoci nie sú splnené podmienky stanovené týmto článkom.
- 31 Po tretie Nissan uvádza, že skutočnosť, že majitelia ochranných známk Európskej únie podajú jasne a jednoznačne žiadosť o čiastočnú obnovu, neznamená, že sú uzrozumení s tým, že ich neskoršie žiadosti o obnovu podané počas dodatočnej lehoty budú zamietnuté, keďže EUIPO už pri najmenej dvoch príležitostiach pripustil postupné žiadosti o čiastočnú obnovu za takých podmienok.
- 32 Po štvrté Nissan poznamenáva, že pravidlo 30 bod 5 nariadenia č. 2868/95, zmeneného a doplneného nariadením č. 355/2009, pripúšťa čiastočnú obnovu ochrannej známky Európskej únie počas celého trvania dodatočnej lehoty, prostredníctvom postupného platenia poplatkov súvisiacich s rôznymi dotknutými výrobkami. Podľa jeho názoru neexistuje žiadna príčina, ktorá by odôvodňovala rozlišovanie medzi touto situáciou a obnovou uvedenej ochrannej známky vo forme po sebe nasledujúcich čiastočných žiadostí o obnovu.
- 33 Po piate Nissan uvádza, že zásada právnej istoty nebráni tomu, aby žiadosť o obnovu ochrannej známky Európskej únie mohla byť doplnená v dodatočnej lehote. Podľa jeho názoru, právna istota tretích osôb by bola narušená iba vtedy, ak by EUIPO nesprávne považoval žiadosť o čiastočnú obnovu za vzdanie sa, zaregistrovaním svojho rozhodnutia o žiadosti o čiastočnú obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty.
- 34 EUIPO na to reaguje tvrdením, že Všeobecný súd správne vyložil a uplatnil článok 47 nariadenia č. 207/2009.
- 35 Na podporu svojho stanoviska EUIPO uvádza, že zo znenia článku 47 ods. 3 prvej a druhej vety nariadenia č. 207/2009 jasne vyplýva, že podmienky požadované na obnovenie ochrannej známky Európskej únie sa musia v zásade splniť v pôvodnej lehote šiestich mesiacov predchádzajúcich uplynutiu ochrannej lehoty. Podľa jeho názoru má teda oneskorená obnovu tejto ochrannej známky počas dodatočnej lehoty výnimočnú povahu, čomu nasvedčuje skutočnosť, že normotvorca Únie podmienil túto obnovu zaplatením zvýšeného poplatku, ako aj jej zapracovanie do európskeho systému ochranných známk.
- 36 EUIPO v tomto kontexte uvádza, že podľa znenia článku 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 ochranné známky Európskej únie sa obnovujú s retroaktívnym účinkom k dátumu zániku zápisu. V dôsledku toho register ochranných známk Európskej únie neodráža vždy verne mieru ochrany poskytovanej ochrannej známke, takže podnikateľské subjekty sa nemôžu s istotou ubezpečiť o existencii a rozsahu zapísaných výlučných práv. Keďže možnosť obnovy ochrannej známky Európskej únie počas dodatočnej lehoty vytvára zvýšenú mieru právnej neistoty, článok 47 ods. 3 tretiu vetu tohto nariadenia treba vykladať reštriktívne.
- 37 Okrem toho EUIPO zastáva názor, že za predpokladu, ak „úplná“ žiadosť o obnovu spĺňajúca dve kumulatívne podmienky stanovené v článku 47 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je podaná počas vyššie uvedenej pôvodnej lehoty, hoci sa táto žiadosť týka iba časti výrobkov, pre ktoré je ochranná známka Európskej únie zapísaná, článok 47 ods. 3 tretia veta tohto nariadenia sa neuplatní, keďže sa začína slovami „ak táto podmienka nebude splnená“.
- 38 Podľa EUIPO navyše, vzhľadom na článok 47 ods. 4 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ majitelia ochranných známk Európskej únie podajú takúto žiadosť o čiastočnú obnovu, implicitne deklarujú, že nežiadajú rozšíriť ochranu poskytovanú svojou ochrannou známkou na zostávajúce výrobky. EUIPO k tomuto bodu poznamenáva, že tento výklad nevedie k tomu, že so žiadosťou o čiastočnú obnovu sa zaobchádza ako so vzdaním sa v zmysle článku 50 tohto nariadenia, keďže vzdanie sa nadobúda účinnosť v momente deklarovania vzdania sa a zápisu, ktorý nasleduje po tomto deklarovaní.

- 39 EUIPO okrem toho zdôrazňuje, že pokiaľ žiadosť o čiastočnú obnovu nie je neúplná, netreba vyčkávať na koniec dodatočnej lehoty pre zaregistrovanie a uverejnenie žiadosti o obnovu ochrannej známky Európskej únie podanej v dostatočnom časovom predstihu iba pre určité výrobky. Naopak, v súlade s článkom 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 je povinný konať.
- 40 EUIPO tiež zdôrazňuje skutočnosť, že zápis čiastočnej obnovy a najmä uplynutie zápisu ochrannej známky Európskej únie pre výrobky, pre ktoré sa obnova nežiadala, vytvárajú účinky *erga omnes*. Podľa EUIPO, hoci podľa článku 47 ods. 3 tretej vety nariadenia č. 207/2009 príslušné orgány a verejnosť musia vedieť, že taká ochranná známka sa môže obnoviť počas dodatočnej lehoty, nemôžu však predvídať skutočnosť, že po tom, čo ochranná známka Európskej únie bola platne obnovená iba čiastočne, bude následne rozšírená na ďalšie výrobky.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 41 V prvom rade treba určiť, či ako to konštatoval Všeobecný súd, článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 bráni tomu, aby sa počas dodatočnej lehoty uvedenej v tretej vete tohto ustanovenia podala žiadosť o obnovu týkajúca sa určitých tried výrobkov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná ochranná známka Európskej únie, ak žiadosť o obnovu týkajúca sa ostatných tried výrobkov alebo služieb, na ktoré sa vzťahuje tá istá ochranná známka, bola podaná skôr, počas lehoty stanovenej v prvej vete uvedeného ustanovenia.
- 42 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v bode 38 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že „...zo znenia [článku 47 ods. 3, tretej vety nariadenia č. 207/2009] a konkrétnejšie z výrazu „ak táto podmienka nebude splnená“, jasne vyplýva, že možnosť podať žiadosť o obnovu po uplynutí pôvodnej lehoty je podmienená nepodaním žiadosti o obnovu počas uvedenej lehoty“ a že „hoci k podaniu žiadosti by malo dôjsť v zásade počas pôvodnej lehoty, iba výnimočne, v prípade, ak počas pôvodnej lehoty nebola podaná žiadna žiadosť, majiteľ ochrannej známky alebo akákoľvek osoba výslovne splnomocnenej majiteľom, môže podať túto žiadosť počas dodatočnej povolennej lehoty, prostredníctvom zaplatenia zvýšeného poplatku“.
- 43 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri rozsudok z 9. apríla 2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, bod 27 a citovaná judikatúra).
- 44 V tejto súvislosti treba poznamenať, že podľa znenia článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 v jeho znení vo francúzskom jazyku, ktoré skúmal Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, „žiadosť o obnovu sa podáva v lehote šiestich mesiacov, ktorá sa končí posledným dňom mesiaca, v ktorom zaniká ochrana. Poplatky sa uhradia taktiež v tejto lehote. Ak táto podmienka nebude splnená, žiadosť sa môže podať a poplatky uhradiť v rámci lehoty ďalších šiestich mesiacov nasledujúcich po dni uvedenom v prvej vete za predpokladu, že počas tejto ďalšej lehoty bude zaplatený zvýšený poplatok“.
- 45 Treba však konštatovať, že určité jazykové verzie článku 47 ods. 3 tretej vety nariadenia č. 207/2009 sa od textu reprodukováného v predchádzajúcom bode odlišujú tým, že nepoužívajú formuláciu „ak táto podmienka nebude splnená“, z ktorej Všeobecný súd v bode 38 napadnutého rozsudku vychádzal, a ani iné podobné formulácie.

- 46 Napríklad verzia v nemeckom jazyku stanovuje, že „der Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird“, verzia v holandskom jazyku uvádza, že „de indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn“, verzia v portugálčine uvádza, že „o pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar“, a verzia vo fínskom jazyku stanovuje, že „hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu“.
- 47 V každom prípade z výrazu „ak táto podmienka nebude splnená“, použitého vo verzii uvedeného ustanovenia vo francúzskom jazyku, nemožno jasne a jednoznačne vyvodiť, že iba výnimočne, pokiaľ žiadna iná žiadosť v tomto zmysle nebola podaná skôr, žiadosť o obnovu ochrannej známky Európskej únie možno podať počas dodatočnej lehoty.
- 48 Naopak, znenie článku 47 ods. 3 tretej vety nariadenia č. 207/2009 vo všetkých jazykových verziách reprodukovaných v predchádzajúcich bodoch naznačuje, že normotvorca Únie urobil podanie žiadosti o obnovu ochrannej známky Európskej únie počas dodatočnej lehoty závislým len od zaplatenia zvýšeného poplatku, ktorý, ako to uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, predstavuje jediný prvok umožňujúci rozlíšiť žiadosť o obnovu podanú za týchto okolností od žiadosti podanej v pôvodnej lehote šiestich mesiacov.
- 49 Okrem toho v rozpore s tým, čo Všeobecný súd konštatoval v bode 39 napadnutého rozsudku a čo uplatňoval EUIPO, všeobecná systematika článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 nespochybňuje tento výklad.
- 50 V tejto súvislosti treba poznamenať, že konkrétne podľa článku 47 ods. 4 tohto nariadenia, ak sa žiadosť o obnovu podá iba vzhľadom na niektoré tovary alebo služby, pre ktoré je ochranná známka Európskej únie zapísaná, zápis sa obnoví iba pre tieto tovary alebo služby, zatiaľ čo článok 47 ods. 5 uvedeného nariadenia stanovuje, že obnova nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po dni zániku existujúceho zápisu predmetnej ochrannej známky a že sa zapíše.
- 51 Treba konštatovať, že z týchto ustanovení nevyplýva, že by počas lehôt uvedených v článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 bolo potrebné predložiť žiadosti o obnovu ochrannej známky Európskej únie v časovom rozpätí a ktoré sa týkajú rôznych tried tovarov alebo služieb.
- 52 Navyše ciele, ktoré sleduje nariadenie č. 207/2009, nasvedčujú výkladu, podľa ktorého treba pripustiť uvedené žiadosti o obnovu, pod podmienkou, že sú podané pred uplynutím dodatočnej lehoty.
- 53 V tejto súvislosti treba poznamenať, ako to uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, že stanovením možnosti žiadať sústavne o obnovenie zápisu ochrannej známky Európskej únie na obdobia desiatich rokov a stanovením v tomto kontexte dvoch po sebe nasledujúcich období, počas ktorých možno v súlade s článkami 46 a 47 nariadenia č. 207/2009 žiadať o uvedenú obnovu, toto nariadenie smeruje k uľahčeniu zachovania si svojich výlučných práv ich držiteľmi vzhľadom na ekonomickú dôležitosť ochrany udeľovanej ochrannými známkami Európskej únie.
- 54 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ako vyplýva z oznámenia Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 24. mája 2011, nazvaného „Jednotný trh pre práva duševného vlastníctva – Podpora kreativity a inovácií na zabezpečenie hospodárskeho rastu, pracovných miest vysokej kvality a prvotriednych výrobkov a služieb v Európe“,

[KOM(2011) 287 v konečnom znení], s. 7, ochrana ochranných známkov zvyhodňuje investície do kvality výrobkov a služieb, najmä v odvetviach, ktoré silne závisia od imidžu ochrannej známky a vernosti spotrebiteľa.

- 55 Sledovanie tohto cieľa v rámci nariadenia č. 207/2009 je tiež potvrdené na jednej strane skutočnosťou, že podľa článku 47 ods. 2 tohto nariadenia EUIPO musí v dostatočnom časovom predstihu informovať majiteľa ochrannej známky Európskej únie a každú osobu, ktorá má zapísané právo na túto ochrannú známku, o uplynutí platnosti zápisu. Na druhej strane podľa článku 81 uvedeného nariadenia práva majiteľa ochrannej známky Európskej únie, ktorý napriek vynaloženiu náležitej starostlivosti vyžadovanej okolnosťami nebol schopný dodržať lehotu voči EUIPO, sa na základe jeho žiadosti podanej v maximálnej lehote jedného roka od uplynutia zmeškanej lehoty obnovia.
- 56 Po druhé treba preskúmať otázku, či dôvody právnej istoty, spojené s účinkom zaregistrovania žiadosti o čiastočnú obnovu ochrannej známky Európskej únie odo dňa nasledujúceho po dátume uplynutia zápisu tejto ochrannej známky *erga omnes*, bránia postupným žiadosťiam o obnovu sporným v prejednávanej veci, ako o tom rozhodol Všeobecný súd v bodoch 40 a 41 napadnutého rozsudku a ako to tvrdí EUIPO.
- 57 V tejto súvislosti postačuje poznamenať, že vznesená námietka vychádza z mylného predpokladu, podľa ktorého z článku 47 ods. 4 a 5 nariadenia č. 207/2009 vyplýva nielen povinnosť EUIPO zaregistrovať žiadosť o čiastočnú obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty, ale aj nemožnosť EUIPO zamýšľať v prípade zaregistrovania takej žiadosti, namiesto výmazu určitých tried výrobkov alebo služieb z registra, informačné opatrenia umožňujúce zachovať zároveň práva majiteľov ochranných známkov Európskej únie a práva tretích osôb.
- 58 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, ako aj zásada právnej istoty bránia tomu, aby sa počas dodatočnej lehoty podala žiadosť o obnovu týkajúca sa určitých tried výrobkov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná ochranná známka Európskej únie, ak žiadosť o obnovu týkajúca sa ostatných tried výrobkov alebo služieb, na ktoré sa vzťahuje tá istá ochranná známka, bola podaná skôr, počas lehoty stanovenej v prvej vete uvedeného ustanovenia.
- 59 Preto treba vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu a bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhý odvolací dôvod, založený na článku 48 nariadenia č. 207/2009, zrušiť napadnutý rozsudok.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 60 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to aj v prejednávanej veci.
- 61 V tejto súvislosti z bodov 41 až 58 tohto rozsudku, ako aj z bodov 26 až 30 napadnutého rozsudku vyplýva, že jediný žalobný dôvod, ktorý uvádzal Nissan na podporu svojej žaloby v prvostupňovom konaní, založený v podstate na porušení článkov 47 a 50 nariadenia č. 207/2009, je dôvodný a v dôsledku toho treba sporné rozhodnutie zrušiť.

O trovách

- 62 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania.

- 63 Podľa článku 138 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku uplatniteľného na odvolacie konanie na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, každý účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 64 Keďže Nissan navrhol, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy konania a EUIPO nemal vo veci úspech, je namieste zaviazat' ho na náhradu trov konania súvisiacich s prvostupňovým konaním vo veci T-572/12, ako aj odvolacím konaním.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. marca 2015, Nissan Jidosha/ÚHVT (CVTC) (T-572/12, neuvverejnený, EU:T:2015:136), sa zrušuje.**
- 2. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 6. septembra 2012 (vec R 2469/2011-1), týkajúce sa žiadosti o obnovenie zápisu obrazovej ochrannnej známky Európskej únie CVTC, sa zrušuje.**
- 3. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Nissan Jidosha KK v prvostupňovom konaní vo veci T-572/12, ako aj v konaní o odvolaní.**

Podpisy